

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 109/07-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. mája 2007 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., ktorou namieta porušenie svojich práv podľa čl. 12 ods. 1 a 4 a základných práv podľa čl. 14, čl. 19 ods. 1, čl. 46 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6, čl. 13, čl. 14 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 107/05 a postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 136/05, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. januára 2007 doručená sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich práv podľa čl. 12 ods. 1 a 4 a základných práv podľa čl. 14, čl. 19 ods. 1 čl. 46 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6, čl. 13,

čl. 14 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 107/05 a postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 136/05.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uvádza, že 1. októbra 2002 podal žalobu Okresnému súdu Bratislava II, a ďalej uvádza: *„Zákonná sudkyňa bez dokazovania, bez toho, že by sa dotkla merita veci, konanie odstavila už na prvom pojednávaní – brutálnym protiústavným spôsobom zmarením práva na súdnu ochranu, práva garantovaného Ústavou SR podľa čl. 46.“*

Odvolací súd podľa sťažovateľa *„konanie... potvrdil a tak dokonil bezprávie porušovaním a pokračovaním porušovania základných práv sťažovateľa... JUDr. (...). ... pritom spáchala niekoľko trestných činov... ... ešte pomohla zmarit' - machinácie so súdnym spisom...“*.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ *„bol donútený podať žalobu proti por. ... opakovane, ale už 06. 05. 2005 pod sp. zn.: 7 C/107/05...“*

Sťažovateľovi vznikla ujma... ale dodnes nebola umožnená satisfakcia protizákonného výkonu, čo je výsledkom skriminalizovaného štátu a štáto-mafiánskeho vyčínania“.

Vo vzťahu k postupu Okresného súdu Trnava v konaní sp. zn. 26 C 136/05 sťažovateľ uvádza: *„Zákonná sudkyňa... si už chystá nové prietahy, ktoré chce zabezpečiť výhovorkou, že MUDr. B. je nespôsobilý pretože proti nemu je vedené konanie PS 12/04 na OS Bratislava II, to že ide o vykonštruované konanie je už úplne nezaujímavé. Sudkyňa v krátkej dobe rozhodne o prerušení konania 26 C/136/2005 pre konanie Ps 12/04 a to nemusím mať kvality veštkyne S.“*

V doplnení podania z 2. mája 2007 sťažovateľ uvádza, že zákonná sudkyňa v konaní sp. zn. 7 C 107/05 je *„realizátorom tzv. skriminalizovaného výkonu súdnictva“*, a tiež, že zákonná sudkyňa v konaní sp. zn. 26 C 136/05 *„sa blysla jalovým uznesením“*.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„II.A. Okresný súd Bratislava II a Okresný súd v Trnave porušuje základné práva sťažovateľa MUDr. D. B. podľa čl. 12 ods. 1 a 4; podľa čl. 14; podľa čl. 19 ods. 1, podľa čl. 46 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 6, 13, 14 a 17 medzinárodného dohovoru v znení protokolu č. 11.

II.B. Okresný súd Bratislava II je povinný zaplatiť MUDr. D. B. satisfakciu vo výške 500.000.- Sk a Okresný súd v Trnave je povinný zaplatiť satisfakciu MUDr. D. B. sumu vo výške 1,000.000.- Sk do 15 dní od doručenia Nálezu Ústavného súdu.

II.C. Okresný súd v Trnave je povinný konať vo veci pod sp. zn.: 26 C/136/2005 bezodkladne a bez ďalších prietáhov a bez ohľadu na konanie Ps 12/04 na OS Bratislava II.

II.D. Okresný súd Bratislava II a Okresný súd v Trnave sú povinní zaplatiť MUDr. D. B. podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky vo výške 1,000.000.- Sk plus úroky z omeškania vo výške 17.6 % od dňa podania žaloby 15 C/99/2003 01. 10. 2002 do zaplatenia, rovnakým dielom, ako nemajetkovú ujmu v peniazoch do 15 dní od doručenia Nálezu Ústavného súdu.“

V doplnení podania z 2. mája 2007 sťažovateľ navrhol ústavnému súdu takto rozhodnúť:

„II.A. Okresný súd Bratislava II a Okresný súd v Trnave porušujú základné právo MUDr. D. B. podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 6 medzinárodného dohovoru v znení protokolu č. 11 a podľa čl. 14 - zákaz diskriminácie, medzinárodného dohovoru.

II.B. Okresný súd Bratislava II a Okresný súd v Trnave sú povinní zaplatiť každý zvlášť MUDr. D. B. zadosťučinenie vo výške 100.000.- Sk do 15 dní od doručenia Nálezu Ústavného súdu.

II.C. Okresný súd v Trnave je povinný konať vo veci 26 C/136/2005 bez ďalších prietáhov a vec ukončiť vzhľadom na ľahkosť veci, do 3mesiacov od doručenia Nálezu Ústavného súdu.

V prípade nedodržania termínu ukončenia 3 mesiace od doručenia Nálezu Ústavného súdu, má MUDr. D. B. právo žiadať od Okresného súdu zadostučinenie vo výške 200.000.- ktoré musí byť vyplatené do 15 dní od doručenia požiadania.

V prípade omeškania má MUDr. D. B. právo žiadať úroky z omeškania vo výške 17.6 % z dlžnej sumy od Okresného súdu v Trnave.

II.D. Ústavný súd Slovenskej republiky zaplatí odmenu MUDr. D. B. vo výške 100.000.- Sk za výborný návrh ako odstrániť zbytočné prietahy v konaniach na Okresných súdoch a ako odstrániť jalové konania okolo súdnych poplatkoch, ustanovení advokáta a dovolania...

II.E. Trovy konania pre sťažovateľa, advokáta a Ústavný súd zaplatí Okresný súd v Trnave do 15 dní od doručenia Nálezu Ústavného súdu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 46 ods. 2 ústavy kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto

rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa čl. 13 dohovoru každý, koho práva a slobody boli porušené, musí mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom, aj keď sa porušenia dopustili osoby pri plnení úradných povinností.

Podľa čl. 14 dohovoru užívanie práv a slobôd sa musí zabezpečiť bez diskriminácie založenej na akomkoľvek dôvode, ako je pohlavie, rasa, farba pleti, jazyk, náboženstvo, politické alebo iné zmýšľanie, národnostný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnostnej menšine, majetok, rod alebo iné postavenie.

Podľa čl. 17 dohovoru nič sa nemôže vykladať tak, akoby dávalo štátu, skupine alebo jednotlivcovi akékoľvek právo vyvíjať činnosť alebo dopúšťať sa činov zameraných na zničenie ktoréhokoľvek z tu priznaných práv a slobôd alebo na obmedzovanie týchto práv a slobôd vo väčšom rozsahu, než to dohovor ustanovuje.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd zistil, že sťažnosť sťažovateľa doručená ústavnému súdu 17. januára 2007 a doplnená podaním z 2. mája 2007 obsahuje hrubo urážlivé výroky, dehonestujúce a neopodstatnené obvinenia adresované nielen voči sudkyňiam všeobecných súdov konajúcich v jeho veciach, ale aj voči sudcom ústavného súdu, ktorí *„v minulosti podvodným spôsobom odmietali sťažnosti spôsobom porušovania Ústavy SR a medzinárodných dohovorov“*, a tiež *„ich brutálnu zaujatosť, keď títo porušovali základné práva sťažovateľa, čo potvrdil Európsky súd pre ľudské práva...“*.

Predmetné výroky a vyjadrenia sťažovateľa okrem iného neprímeraným spôsobom obviňujú sudcov ústavného súdu z nespravodlivého rozhodovania vo vzťahu k sťažovateľovi, naznačujú zaujatosť sudcov ústavného súdu pri ich rozhodovaní.

Ústavný súd vo vzťahu k predmetnému správaniu účastníka poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý už vyslovil, že *„V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk“* (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004).

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými v jeho sťažnosti prekročil hranicu únosnej kritiky a hrubo urážal zákonné sudkyne všeobecných súdov, ale i samotný ústavný súd, resp. jeho sudcov, a to v rozpore s princípom zachovávanía úcty k právam iných, ktorý má byť v rámci občianskoprávneho

konania v súlade s § 1 a § 2 Občianskeho súdneho poriadku rešpektovaný všetkými účastníkmi konania a z ktorého vyplýva i požiadavka, aby účastníci konania rešpektovali ľudskú dôstojnosť, občiansku česť i osobnosť ďalších účastníkov konania, ale i samotného vo veci konajúceho súdu tak vo svojich písomných, ako i verbálnych prejavoch.

Správanie sťažovateľa, ktorého cieľom je uškodiť reputácii samotného rozhodujúceho súdu, je teda podľa názoru ústavného súdu možné označiť za zneužitie práva na podanie sťažnosti a je v rozpore s účelom takéhoto práva.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí a z tohto dôvodu bolo už ďalej bezpredmetné rozhodovať o sťažovateľovej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

Na záver možno preto uviesť, že súčasťou zákonom predpísaných náležitostí návrhu na začatie konania podaného ústavnému súdu je aj primeraná slušnosť vo vyjadrovaní, na čo už bol sťažovateľ rozhodnutím ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 52/06 zo 14. februára 2006 upozornený, avšak napriek tomu vo svojom podaní tieto výroky opätovne použil.

V prípade hrubo neslušného alebo urážlivého obsahu takéhoto návrhu môže byť tento odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, pokiaľ záujmy ochrany ústavnosti nevyžadujú iný postup.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. mája 2007